

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní žalobce: **T. T.**, zastoupeného opatrovnící A. T., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2013, č. j. MPSV-UM/11239/13/4S-ZLK, sp. zn. SZ/926/2013/4S-ZLK,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“) ze dne 18. 11. 2013, č. j. MPSV-UM/11239/13/4S-ZLK, sp. zn. SZ/926/2013/4S-ZLK bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 11. 7. 2013, č. j. MPSV-ÚP/673187/13/AIS-ZDP (dále jen „správní orgán I. stupně“) zamítnuto a uvedeno rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím orgánu I. stupně ze dne 11. 7. 2013, č. j. MPSV-ÚP/673187/13/AIS-ZDP, sp. zn. SZ/48093/2013/AIS-ZDP nebyl žalobci přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo dle § 9 až 12 a § 14 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů, neboť dle posudku OSSZ Uherské Hradiště ze dne 28. 6. 2013 nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaného na pořízení motorového vozidla. Nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I bodě 4 přílohy k citovanému zákonu.

V žalobě ze dne 28. 11. 2013 vyslovil žalobce zastoupen opatrovnící Annou Turečkovou nesouhlas s napadeným rozhodnutím žalovaného s odůvodněním, že posudkoví lékaři nedostatečně posoudili v krátkém časovém intervalu jeho zdravotní stav. Zprávy odborných lékařů byly paušalizovány a ničím neodůvodněně zpochybněny. Dle jeho názoru splňuje podmínky pro přiznání příspěvku, neboť jde o stav těžké hluboké mentální retardace.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 6. 1. 2014 popsal postup ve správním řízení před správním orgánem I. stupně, dále citoval obsah posudku PK MPSV ČR ze dne 9. 10. 2013, který ve svém výroku uvedl, že žalobce není osobou, která má ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek OZP těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Dále uvedl, že posudková komise MPSV měla k dispozici veškerou podkladovou dokumentaci, zabývala se odbornými lékařskými nálezy předloženými při jednání a provedla vlastní vyšetření při jednání. Délka vyšetření potřebná k posouzení zdravotního stavu je zcela v kompetenci posudkových lékařů a žalovaný nemůže tuto skutečnost ovlivnit. Lze však předpokládat, že opatrovník, který byl jednání přítomen, měl možnost svoji námitku vznést přímo na místě. Stav těžké hluboké mentální retardace jak uvádí opatrovník, nebyl u žalobce prokázán, jedná se o mentální retardaci středně těžkého stupně. S ohledem na výše uvedené vyslovil žalovaný názor, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu s hmotným i procesním právem, správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno správní rozhodnutí zrušit. V případě, že by soud žalobu meritorně projednával, navrhl zamítnutí žaloby.

Soud měl k dispozici správní spis, z kterého zjistil, že žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku podal žalobce prostřednictvím zástupce – opatrovnice A. T. dne 15. 5. 2013. Ve spise je založeno prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech s přílohami, doklad o výši čtvrtletního příjmu za 1. čtvrtletí roku 2013, posudek o zdravotním stavu vypracovaný lékařkou OSSZ Uherské Hradiště dne 28. 6. 2013. Z obsahu posudku vyplývá, že posudek byl vypracován pro řízení o příspěvku na zvláštní pomůcku na zakoupení motorového vozidla, posudková lékařka vycházela ze zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Jany Neugebauerové ze dne 14. 6. 2013, dále z posudku odborných lékařů PL Kroměříž ze dne 30. 9. 2009, psychiatrického vyšetření MUDr. Peřinkové ze dne 4. 9. 2009 a neurologického vyšetření MUDr. Evy Skráškové ze dne 18. 7. 2012. Zohlednila i propouštěcí zprávu z Psychiatrické léčebny v Kroměříži ze dne 30. 9. 2009. Skutková zjištění byla posudkově zhodnocena tak, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav při středně těžké mentální retardaci s poruchami chování, exogenní obezitě, epilepsií, která je kompenzovaná. Dle psychiatrického vyšetření ze dne 4. 9. 2009 a propouštěcí zprávy z hospitalizace PL ze dne 30. 9. 2009 se jedná o středně těžkou mentální retardaci, objektivně je orientován nepřesně osobou, místem, časem,

psychomotorické tempo je zpomalené, bradypsychismus, slovní kontakt chudý, symplexní odpovědi, kusé, jednoslovné. Dle neurologického vyšetření z července roku 2012 psychomotorické tempo pomalé, stoj a chůze bez postižení. Dle nálezu praktické lékařky není orientován místem, časem, je orientován osobou. Chůze stabilní, bez potřeby ortopedických pomůcek. Výrok zněl, že se nejedná o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaného na pořízení motorového vozidla. Nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I bodě 4 přílohy k citovanému zákonu. Výzvou správního orgánu I. stupně ze dne 1. 7. 2013 byla opatrovnice posuzovaného vyzvána k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, ke způsobu jejich zjištění, popř. k návrhu na jejich doplnění. Za tímto účelem jí byla poskytnuta lhůta pěti dnů ode dne doručení uvedené výzvy. Opatrovnice této možnosti nevyužila, dne 11. 7. 2013 vydal proto správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. MPSV-ÚP/673187/13/AIS-ZDP, sp. zn. SZ/48093/2013/AIS-ZDP, jímž nepřiznal příspěvek na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo posuzovanému.

Dne 31. 7. 2013 podal žalobce odvolání prostřednictvím opatrovnice, v němž vyslovil názor, že znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Možného i soudní rozhodnutí o ustanovení opatrovníka posuzovanému jsou dostatečnými podklady odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Byl vznesen požadavek na účast žalobce při jednání PK MPSV ČR, jeho vyšetření posudkovým lékařem v oboru psychiatrie. K odvolání byla připojena lékařská zpráva PhDr. Chrástkové z psychologického vyšetření ze dne 29. 7. 2013.

Dne 9. 10. 2013 byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně, v komisi byla přítomna odborná lékařka – psychiatrická, posuzovaný byl jednání účasten. Na základě diagnostického souhrnu, posudkového zhodnocení lékařských zpráv, znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Petra Možného ze dne 17. 4. 2011 i vyšetření žalobce při jednání bylo učiněno posudkové zhodnocení, sice, že v popředí klinického obrazu je mentální retardace středně těžkého stupně, v běžných denních sebeobslužných úkonech vyžaduje vedení a je nezbytná stálá kontrola, adaptační chování je narušeno. Je bez psychotické nebo depresivní symptomatologie. Nebyla prokázána těžká nebo hluboká mentální retardace. Epilepsie je dlouhodobě kompenzovaná. Neurologický nález je v normě, kardiopulmonálně je kompenzován a při zavedené léčbě i tlakově stabilizován. Na páteři byla zjištěna porucha statodynamiky krčního úseku a lehká skolióza hrudního úseku. Je schopen samostatné chůze i stání bez opory. Uvedený zdravotní stav popisoval i doložený psychologický nález. Po prostudování doložené zdravotní dokumentace a zjištěním při jednání posudková komise posoudila, že nejde o zdravotní postižení uvedená v písm. a), b), d) až i) bodu 1 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., tj. anatomická ztráta obou dolních končetin v bérkách a výše; funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí (těžká paréza); funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny nebo těžkého ochrnutí; ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí; ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin; těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina; disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku,

pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm; anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s krátkým pahýlem bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu; nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bod 4, část I, přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., tj. těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace. Posudkový závěr zněl, že se nejedná o osobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1, části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Na základě tohoto důkazu vydal žalovaný rozhodnutí dne 18. 11. 2013, č. j. MPSV-UM/11239/13/47-ZLK, sp. zn. SZ/926/2013/4S-ZLK, jímž odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba není důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku stanoví § 9 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.

Podle § 9 odst. 2 citovaného zákona nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou anebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

Podle § 9 odst. 3 citovaného zákona za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok.

Podle § 9 odst. 6 citovaného zákona, je-li příspěvek na zvláštní pomůcku poskytován na pořízení motorového vozidla, je rovněž podmínkou, že se osoba opakovaně v kalendářním měsíci dopravuje a že je schopna řídit motorové vozidlo nebo je schopna být převážena motorovým vozidlem; splnění podmínky opakovaného dopravování prokazuje žadatel čestným prohlášením.

Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku je uvedeno v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., v níž pod odstavcem 1 písmeno a) až k) jsou taxativně vyjmenovány všechny vady, které jsou kvalifikovány za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. V odstavci 2 pod písmeny a) až d) jsou uvedena jmenovitě všechna postižení, která jsou kvalifikována jako těžká zraková postižení.

V odstavci 4 citované přílohy je stanoveno, že za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla se považují:

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písmeno a), b), d) až i),
- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí jakož i procesu, který mu předcházel, zaujal soud stanovisko, že závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou zcela dostatečně, přesvědčivě a objektivně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci nevyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci. Posudková komise se při hodnocení zdravotního stavu posuzovaného zabývala zdravotní dokumentací vyžádanou od praktického lékaře, nálezy odborných lékařů, lékařskými zprávami doloženými k odvolání i vlastní vyšetření, neboť žalobce byl jednání posudkové komise přítomen. Opatrovníci posuzovaného byla dána možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, eventuálně navrhnout další důkazy (§ 36 odst. 3 správního řádu), výzva, která jí byla doručena dne 15. 10. 2013 však zůstala bez odezvy. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně uvedl, proč podle jeho názoru nelze vyhovět žádosti účastníka řízení. Podmínkou meritorního přezkumu zákonnosti rozhodnutí správního orgánu na základě podané žaloby je rozhodnutí obsahující dostatečně určité a srozumitelné odůvodnění, v němž se odvolací orgán náležitě vypořádá s námitkami účastníka řízení. Dle názoru Krajského soudu v Brně této podmínky žalovaný dostal. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu je seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za mylné, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k rozhodnutí ve věci (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, publikovaného pod č. 27/1994 SJS).

Optikou tohoto náhledu krajský soud proto uzavírá, že žalobní námitky nejsou opodstatněné, přezkoumávané rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou, proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

Žalobce zastoupený opatrovníci byl ve věci neúspěšný, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto výrok o náhradě nákladů řízení opírá o § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. srpna 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová